

Introducere

Epistola către Filipeni – Stanley Bruce Anstey

Introducere

Introducere

Motivul epistolei

Această epistolă este o scrisoare de mulțumire din partea apostolului Pavel către credincioșii din Filipi pentru sprijinul practic (că l-au îngrijit și poate i-au dat un dar financiar; compară cu Filipeni 4.18) pe care i l-au trimis în timp ce era întemnițat la Roma. În scrisoarea sa către credincioșii din Filipi, Pavel a profitat de această ocazie pentru a-i ține la curent cu situația sa personală și pentru a le relata cum decurge lucrarea Domnului în Roma. Fiind conștient și de persecuția cu care se confruntau zilnic credincioșii din Filipi, a adăugat un cuvânt de încurajare: ei trebuie să rămână fermi în mărturia lor și să continue pe calea credinței în ciuda adversităților. De asemenea, el le-a dat câteva sfaturi practice despre cum să păstreze Adunarea în siguranță față de eforturile dușmanului de a o distruge prin conflicte interne.

Credincioșii din Filipi erau primii convertiți ai lui Pavel în Europa. Știm din Faptele apostolilor că el a vizitat acest loc de cel puțin trei ori (Faptele apostolilor 16.12-40; 20.1,3-6) - și de fiecare dată când se gândea la ei după aceea îi aducea bucurie în inimă (Filipeni 1.4). Din remarcile sale din scrisoare reiese clar că între el și credincioșii din Filipi exista o mare afecțiune (Filipeni 1.7). Este pe departe cea mai personală și mai intimă scrisoare pe care Pavel a scris-o unei adunări.

Este interesant faptul că Pavel nu citează din Scripturile Vechiului Testament în scrisoarea sa către credincioșii din Filipi. Poate pentru că ei erau în mare parte neamuri convertite, care nu cunoșteau aceste Scripturi. De asemenea, este demn de remarcat faptul că scrisoarea conține foarte puține învățături, dacă nu chiar deloc. Nici nu abordează subiectul păcatului și al ispășirii. Mai degrabă, Pavel - profund mișcat de dragostea și grija lor, la 1300 de kilometri distanță de ei și legat cu un lanț - le scrie din toată inima sa pentru a le mulțumi pentru darul lor și pentru a-i încuraja în chestiuni practice legate de modul în care ar putea umbla cu Domnul. Vedem de aici că, deși Pavel era în captivitate și nu mai era liber să își exercite slujba apostolică în mijlocul adunărilor, el a profitat de orice ocazie pentru a le sluji fraților săi prin scrisori. Sosirea lui Epafrodit cu darul credincioșilor din Filipi i-a oferit o astfel de ocazie. El i-a dat lui Epafrodit această scrisoare pentru a o lua cu el în călătoria de întoarcere la Filipi.

Această așa-numită „scrisoare din închisoare” completează alte două „scrisori din închisoare” (și anume cea către credincioșii din Efes și cea către credincioșii din Colose), pe care Pavel le-a scris sub inspirație divină în timp ce era întemnițat la Roma. În Bibliile noastre, Epistola către Filipeni se află între Epistola către Efeseni și Epistola către Coloseni. Aceste două epistole dezvăluie adevărul tainei în aspectul său prezent și viitor. În schimb, în epistola către Filipeni vedem o persoană care umblă în lumina adevărului tainei și vorbește despre ea din bucuria sa personală. În consecință, epistola către Filipeni ne oferă o imagine a stării sufletești care ar trebui să caracterizeze pe cineva care cunoaște adevărul tainei și trăiește în armonie cu el.

Introducere

Viața sufletească a lui Pavel ne arată cum ar trebui să arate o experiență creștină normală

Această scrisoare este unică prin faptul că ne oferă o perspectivă extraordinară asupra vieții sufletești a lui Pavel, așa cum nu o face nicio altă scrisoare. În patru capitole scurte, Pavel se referă la el însuși de aproximativ nouăzeci de ori! De aici vedem că s-a simțit liber să vorbească despre el însuși cu credincioșii din Filipi într-un mod în care se face doar cu cei mai apropiați. El știa că ei îl aveau în inimile lor (Filipeni 1.7) și în rugăciunile lor (Filipeni 1.19) și că își demonstraseră dragostea față de el dându-i din sărăcia lor profundă - și asta de mai multe ori (2 Corinteni 8.1,2; Filipeni 4.15,16). Pentru că Pavel avea această legătură strânsă cu credincioșii din Filipi, el s-a simțit liber să își dezvăluie sentimentele interioare și dorința fierbinte într-un mod foarte deschis, așa cum nu a făcut-o cu nicio altă ceată de credincioși. El scrie cu sinceritate și fără constrângere - ca un prieten care își revărsa inima către cei care îl iubesc. Vedem în ea experiența unui om în Hristos, care trăiește în comuniune cu Dumnezeu și în bucuria binecuvântărilor sale cerești.

Astfel, scrisoarea ne oferă o oportunitate de a explora gândurile și sentimentele interioare ale lui Pavel și de a vedea la prima mână ceea ce ar trebui să caracterizeze viața creștină normală. Dacă ni se permite să ne uităm în sufletul lui prin această scrisoare, descoperim că există *un singur* lucru acolo: Hristos! Hristos și interesele Sale au fost suma și substanța vieții sale, așa cum bine spune în Filipeni 1.21: „Pentru mine, a trăi este Hristos, și a muri este câștig”. J.N. Darby spune:

[În această epistolă] creștinul credincios este privit ca unul care se află într-o cursă, iar în această cursă el se află în întregime sub puterea Duhului lui Dumnezeu; carnea nu este privită ca acționând.¹

Scrisoarea către Filipeni este un model a ceea ce ar trebui să fie experiența creștină.²

Scrisoarea este, așadar, expresia unei inimi care a ajuns să-L cunoască pe Hristos ca fiind „totul” (Coloseni 3.11).

Hristos – „piatra de încercare” a lui Dumnezeu

Hristos în glorie este piatra de încercare a lui Dumnezeu; Dumnezeu privește totul din acest singur punct de vedere. El măsoară, evaluează și testează tot ceea ce facem pe pământ în raport cu Fiul Său. Dumnezeu ne testează zilnic viețile, ca să spunem așa. El caută *un singur* lucru: măsura modului în care facem lucrurile în raport cu Hristos. Dacă lucrurile pe care le facem sunt pentru El și pentru slava Lui (1 Corinteni 10.31; Coloseni 3.17,23), ele vor fi aprobate de Dumnezeu și răsplătite într-o zi viitoare (2 Corinteni 5.9,10). Dar, dacă lucrurile pe care le facem nu au aprobarea Lui, ele vor fi respinse și arse, iar credinciosul va suferi pierderi (1 Corinteni 3.12-15). Marea lecție pe care ne-o învață scaunul de judecată al lui Hristos este următoarea: tot ceea ce se face pentru El este prețios pentru Dumnezeu, iar orice altceva este lipsit de valoare - și asta se extinde în eternitate. Cunoașterea acestui lucru ar trebui să-l determine pe fiecare creștin credincios treaz să se antreneze serios în folosirea corectă a timpului și a puterii sale și să se roage în consecință: „Învață-ne să ne numărăm astfel zilele, ca

---

¹ J.N. Darby, *Practical Thoughts on Philippians*, pag. 21.

² J.N. Darby, *Miscellaneous Writings*, Vol. 4, pag. 209.

Introducere

să căpătăm o inimă înțeleaptă!” (Psalmul 90.12). În această scrisoare vedem un om care a făcut exact acest lucru: el a cântărit lucrurile în raport cu piatra de încercare a lui Dumnezeu și, în consecință, trăiește cu prioritățile corecte.

O scrisoare a bucuriei

Cu o astfel de preocupare unică și glorioasă, care îi lua în posesie inima și mintea lui Pavel, îl vedem bucurându-se în duh - chiar dacă trăia în condiții foarte nefavorabile! Deși se află într-o astfel de stare de suflet, el nu se plânge de soarta sa și nici nu cere o schimbare a situației sale. Mai degrabă, el este văzut ca fiind cu Dumnezeu deasupra tuturor lucrurilor. Și, fiind absorbit de subiectul său, este plin de bucurie. O scurtă trecere în revistă a scrisorii ne arată că bucuria este tema de bază în toată scrisoarea. De fapt, cuvintele „bucurie” și „a se bucura” sunt menționate de optsprezece ori! De aceea, această scrisoare a fost numită pe bună dreptate „scrisoarea devotamentului creștin și a bucuriei creștine”.

De aici învățăm: secretul unei vieți creștine fericite și roditoare este acela de a face din Hristos unicul nostru scop și de a promova interesele Sale pe pământ. Este trist, dar se pare că relativ puțini creștini credincioși au descoperit acest secret. (Prin aceasta nu vrem să spunem că omul, care Îl face pe Hristos să fie totul pentru el, nu va avea niciodată necazuri sau tristețe, ci că Îl va avea ca pe cel mai drag prieten cu care va trece prin suferințele și coborâșurile vieții - astfel încât credinciosul să aibă bucurie chiar și în mijlocul încercărilor). De aceea, scrisoarea este o prezentare practică a umblării creștine, condusă de Duhul Sfânt. Când ne dăm seama că aceste scrieri au fost experiența unui întemnițat, care a trăit în condiții nefavorabile, scrisoarea devine cu atât mai convingătoare.

O epistolă pentru deșert

Această epistolă este una dintre așa-numitele „epistole pentru deșert”, la fel ca și epistolele către Corinteni, către Evrei și prima epistolă a lui Petru. Adică, credinciosul este văzut ca o persoană care este testată pe pământ și care merge pe calea credinței, avându-l ca țel pe Hristos în ceruri. O trăsătură caracteristică a „Epistolelor pentru deșert” este cuvântul „dacă” din text. De fapt, există două feluri de „dacă” în Scriptură, care sunt foarte diferite: „dacă al condiției” și „dacă al argumentului”. Un „dacă” al condiției presupune că ar putea exista un eșec în umblarea credinței, care rezultă din faptul că cineva nu este un credincios adevărat sau că credința în neprihănire se prăbușește în vreun fel. Pe de altă parte, un „dacă” al argumentului are legătură cu faptul că autorul afirmă anumite fapte și apoi se bazează pe aceste fapte pentru a scoate în evidență un anumit punct de vedere. În acest caz, cuvântul „prin urmare” ar putea fi înlocuit cu „dacă”.

S-a spus adesea că în epistola către Efeseni nu există niciun „dacă” de condiție. În această epistolă, credinciosul nu este privit ca unul care este pus la încercare pe pământ, ci ca unul care este așezat în locurile cerești cu Hristos (Efeseni 2.6). În epistola către Coloseni, dimpotrivă, există ambele: în Coloseni 1.23 există un „dacă de condiție”, iar în Coloseni 2.20 și 3.1 există un „dacă de argument”. Și în epistola către Evrei există ambele feluri de „dacă”. Deoarece epistola către Filipeni este o epistolă pentru deșert, Pavel nu se vede pe sine ca pe cineva care a realizat ceva (Filipeni 3.12). El se vede pe sine însuși în pelerinaj, dar nu a ajuns încă la țel. Hristos a pus stăpânire pe el și el merge pe calea spre acel țel, care este de a fi cu și ca Hristos.

Pe baza anumitor expresii din epistolă, se deduce în general că Pavel ajunsese la sfârșitul celor doi ani de închisoare la Roma (Faptele apostolilor 28.30). (Înainte de aceasta, fusese întemnițat

Introducere

timp de doi ani în Cezareea, în total patru ani de captivitate; compară cu Faptele apostolilor 24.27.) În acest moment, existau doar două posibilități pentru viitorul său: putea fi achitat și eliberat de împăratul Nero sau putea suferi martiriul. Cercetătorii spun că aceasta a fost ultima scrisoare inspirată pe care Pavel a scris-o unei adunări.

Temele capitolelor

Capitolul 1: Hristos, *conținutul* vieții creștine (Filipeni 1.21).

Capitolul 2: Hristos, *modelul* vieții creștine (Filipeni 2.5-8)

Capitolul 3: Hristos, *prețul* vieții creștine (Filipeni 3.14)

Capitolul 4: Hristos, *puterea* vieții creștine (Filipeni 4.13).³

Capitolul 1: Hristos, *motivația* pentru viață (Filipeni 1.21)

Capitolul 2: Hristos, *modelul* pentru viață (Filipeni 2.5-8)

Capitolul 3: Hristos, *țelul* pentru viață (Filipeni 3.14)

Capitolul 4: Hristos, *puterea* vieții (Filipeni 4.13)⁴

Tradus din *The Epistle of Paul to the Philippians. The Epistle of Christian Devotedness and Joy*
Christian Truth Publishing 2017

---

³ Remarca redacției: În originalul în engleză, toate cuvintele cursive încep cu p: *purpose, pattern, prize, power*.

⁴ Remarca redacției: În originalul în engleză, toate cuvintele cursive încep cu m: *motive, model, mark, might*.